

סיפור 3 – צער בעלי חיים

ביום האחרון של חופשת הקיץ, היה חם במיוחד. יעל החליטה ללכת למרים, חברתה הטובה. הן יצאו לאסוף אצטרובלים בשדרה. פתאום, מתחת לעץ הברוש בשדרה מצאו גוזל קטן וחמוד. הן הרימו אותו והבחינו כי הוא פצוע. "כנראה נפל מהעץ", אמרה יעל. "תסתכלי למעלה! הנה אמו מסתכלת בדאגה למטה". "אל תדאגי, ציפור, נטפל בגוזל שלך, ונשחרר אותו", אמרה מרים כשהיא פונה אל הציפור. הציפור השמיעה קולות וצייצה בחזקה. "היא כנראה דואגת שיקרה לו משהו", אמרה יעל. הן לקחו את הגוזל לביתה של יעל, מצאו פירורי לחם ונתנו לו לאכול וגם נתנו לו מים במזלף. לאחר כמה ימים התחזק הגוזל ועשה תנועות בכנפיים שלו. "הוא כבר יכול לעוף", אמרה מרים. לפתע נכנס אבי, אחיה של יעל, תלמיד כיתה ד', ואמר: "תנו לי את הגוזל, ואכניס אותו לכלוב". "מה פתאום לכלוב?" שאלו מרים ויעל. "גוזל צריך חופש, ולא כלוב", אמרה יעל. "איננו רוצות לצער בעלי-חיים", הוסיפה מרים.

החל ויכוח קולני, ותוך כדי הוויכוח התקרבו מרים ויעל לחלון ושחררו את הגוזל. אבי התאכזב, אבל יעל ומרים היו מאושרות.